

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Edited by Editorial Committee.
 Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
 on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
 За оголошення редакція не відповідає.
 Tel. "Свобода": BERgen 4-0237. — Tel. V. H. Союзa: BERgen 4-1016.
 4-0807.
 В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 348, JERSEY CITY, N. J.

НА ХЛОПСЬКИЙ РОЗУМ

В часах цілковитого національного притупіння з'явився на Україні великий пророк, відомий під іменем Тараса Шевченка, що підніс сильний протест проти соціального гнету і визиску. Це він виступив з цілою силою проти тих, що то в "німецьких землях" набираються чужої мудрости, а потім беруться нею "ущасливити", себто добивати свій нарід і свою Україну. Це він заговорив і про орієнтації на чужі сили, таврував якнайгостріше "варшавське сміття" і "грязь Москви" та навчав нас, що на світі є тільки одна Україна й один Дніпро і там треба шукати розвязки українського питання та нашого щастя. А разом заповів; що встане правда і встане Україна. Тільки: вставайте, рвіть кайдани: і вряжмо, злюмо кровю скроплюйте волю.

Ось так зродилася з духа мужицького ясновидця — українська націоналістична ідея, а з нею й ідея державницька й ідея революційна, як шлях до визволення України. Знаємо, що всі ті ідеї зазнали по смерті Шевченка великого удару, і то не тільки від московського царя, але й від своїх, і то навіть від таких учених людей, як Михайло Драгоманів, що то став духовним батьком наших соціалістів і радикалів. Нема сумніву, що Драгоманів був і вченим і характерною людиною. Але з українського політичного боку він не бачив "ніде сили і ґрунту для політики державного сепаратизму України від Росії". І коли Шевченко відганяв нас від Росії, то Драгоманів добачував багато спільних інтересів між українцями і Росією, а справу української самостійності вважав цей просвітити за справу дуже тяжку, а то й неможливу, а "при певних умовах і зовсім непотрібну для яких би то не було інтересів українського люду".

Ось так притуплював у зародку батько українського соціалізму збуджену Шевченком українську національну і державницьку ідею. Тому це природне явище, коли його ученики шукали спасення в "демократії", в перебудові російської держави на демократичних основах і т. п. Все те відпокутував наш нарід ще й у часі останньої революції, коли при владі були Драгоманівські соціалісти, в яких головах шуміла "демократія" і перебудова російської держави на демократичних основах. Згодом вони очунили, але вже було запізно, бо "демократія" з півночі захопила Україну, на якій і досі бують.

Чи ж тепер диво, що здоровий інстинкт нації витягає з цього соціалістичного експерименту науку і вертається до цього націоналізму, який проголосив безсмертний Шевченко, а який є правдивою демократією? Це природне явище. Як природним є й те, що знову соціалістичні просвітити і різні угодовці та комуністи намагаються придушити цього націоналістичного духа, називаючи його "вузьким", "зоологічним" чи "фашистським". Одні з них нічого з історії не навчилися, а другі — це труби Москви чи Варшави. А всі вони — Шевченкові недолудки.

ДЕСЯТНИК ПАСІЧНИЧЕНКО

Це було в квітні 1920 р. хмар переганялися по небі. Після славного зимового походу ген. Омельяновича-Павленка. Запорізька дивізія стояла в районі села Ново-Красне, біля залізничної станції Капустяни. Третя сотня 2-го Запорізького кінного полку дістала наказ зайняти це село. Командант сотні прикликав до себе п'ятьох козаків: Лакаренку, Гринька Пирого, Івана Савченка, Дмитра Смирного й Пилипа Галбу та роевого Даниїла Пасічниченка і сказав до них:

— Хлопці! Наша сотня має зайняти вночі село Ново-Красне. Нам відомо, що в селі є чимало москалів і китайців і вони напевно надіються нічного наступу. Ви мусите розвідати ситуацію ще перед північчю, а на перших півнях сотня повинна ввійти в село. Справтеся, хлопці!

— На приказ! — відсалютував рєвий Пасічниченко, а сотник додав іше:

— Я зараз підходжу з сотнею під село. За годину буду в лісі біля Ново-Красного.

Козаки зараз сіли на коні й пігнули чвалом вперед. Пасічниченко їхав на переді. Ніч була темна. Чорні болвани

ПРО "ОБОРОНЧЕСТВО", "ПОРАЖЕНЧЕСТВО" ТА "ВОЗВРАЩЕНСТВО"

Полеміка з Керенським.

На моє (Мілюкова) здивування прийшов до того самого переконавання і п. Керенський, лише що його аргументація дуже крута. Він без сумніву також належить до "оборонців". І він ставить свою умову, але вже не Червоної Армії, а самому советському урядові в особі Сталіна. Керенський уже не раз у наших часах висказував охоту до переговорів безпосередньо з большевицьким диктатором. Він навіть недавно заявив про це публично на однім вічу, на котрім, на його думку, мусіли бути присутні такі особи, котрі про його, Керенського, умови донесли би безпосередньо самому Сталінові.

Умови Керенського є так само неоспоримі, як і наше загальне бажання, щоби повололи советську владу. А іменю Керенський ні більше ані менше, а лише жадає, щоби Сталін негайно впровадив у Росії політичні свободи.

І справді населення Росії, що тільки натерпілося всякої бід від сталінського режиму, може в рішальну хвилину не об'явити охоти до оборони тої владі, котра його так страшно угнітає. Правду сказавши, ми не бачили такої більшої охоти щодо цього в російських простім народі і підчас останньої світової війни. "Ми — люди рязанські", це є фраза для зречення "оборончества", а також проста форма для зазначення "пораженчества". Це стало навіть і приповідкою.

А всеж таки російський народ воював з ворогом і то влучно, аж доки його не "розложили" вороги та прихильники перенесення внішньої війни з околиць і зроби з неї війну "внутрішню" — проти "капіталістів".

Від "оборончества" до "пораженчества".

І даліше виводив Мілюков: Інтересним є, чи Керенський вдовольняв лише самим перекоуванням Сталіна або чи на випадок неухачі тих перекоувань (що є легким до предвидження) переде безпосередньо до "пораженців".

Зрештою ті прихильники "оборончества", котрі не ставлять Сталінові ніяких вимог, старють поволі членами "согласительства", то є такими, що годяться на це, що Стайн і

його товариші з Росією виоб'являють, — та признають їм всякі (неіснуючі) "досяги". Вони й переміняються остаточно у "возвращенці", то є таких, що агітують за поверот до такої Росії, яка вона є тепер під диктатурою Сталіна. Мілюков є зрештою тої думки, щоби "оборонческая" організація була самостійною та незалежною групою, котра би відповідала лише за свою власну діяльність.

Дуже інтересною була також дискусія на зборах, скликаних у Парижі "Обществом содействия национальным организациям".

Головний реферат виголосив на тім вічу С. С. Ольденбург. Він говорив ось що:

У російських емігрантів може бути лиш одна ціль: визводження Росії. Росіянин повинен отже і всі міжнародні події оцінювати з цієї точки погляду.

Большевизм — це величезна каменюка, звалена на Росію. Розбити ту плиту — це не значить ще розбити Росію. Перед росіянами стоять отверті три дороги:

- 1) Визволити Росію може лише зверхня війна або так звана "інтервенція";
- 2) Внутрішній переворот;
- 3) Визволення частинами — і та дорога найбільше болюча.

Вороги "освободженців" (визвольників) — "какидують" їм при кожній нагоді прізвисько "пораженців". Та бажати большевицькій владі, щоби в війні зістала "поражена" (побита), це не значить ще бажати "порази" Росії.

Большевики пробували викликати революцію на Далеких Сході (у східній Азії), але їм це не удалося і вони всі свої сили звернули тепер проти Німеччини, щоби там викликати революцію.

Нема найменших підстав думати, що на випадок побіди большевиків у зверхній війні — наступить якесь національне "преображеніе", бо, як учить історія, то побідники ніколи не змінювали свого устрою. Не можна числити в такім випадку і на якогось Наполеона Бонапарте, що злівадував велику французьку революцію. Якщо і знайшовся б такий большевицький Бонапарте, то ГПУ (Чека)

скооро скрутида би йому голову.

"Оборонцями" можуть бути лише ті, що обороняють Росію від большевицького ярма. Неможливим є чейже боронити рівночасно і Росію і Совети.

В дальшій дискусії заявив редактор "Возрождения" Ю. Ф. Семенов, що вся теперішня політика полягає властиво на боротьбі комунізму з антикомунізмом. — А закидів "пораженчества" аж смішно слухати, бо вони безпредметові.

Не можна будувати надій на якимсь чуді внутрішнього перевороту.

Колиж большевики так старяться розсварити і розбити еміграцію — то це значить, що еміграція є силою, з котрою вони числяться. — Як видно — то вона стоїть на першодій якійсь важкій справі. Підчас зудару — і мала сила може відограти важку ролю.

В дальшій дискусії заявив І. Я. Савин, що емігранти мають більше право говорити іменем Росії ніж Сталін.

Львівський "Новий Час" подав недавно також звіт про такі збори російських емігрантів у Празі. Були це збори так званого "Козацького Центру", на котрих генерал В. Сідорін виводив, що удар, який Японія готує — є звернений проти Росії, а не проти комунізму. Боротьба з ним, яку проголошує як Японія так і Німеччина, є лише прикриттям їх імперіалістичних плянів.

Перемини в Росії — очевидні (?) так, що не можна заперечити відступлення (?) советської влади від комунізму.

Повага Сталіна і Ворошилова іде вгору, а це причиниться до того, що їх диктатура буде вести суто національно-мисковську політику. Сідорін звернувся при кінці цілком провокаційно до донецьких (російських) козаків-самостійників та до кубанських українських козаків — соборників: "Гадаєте, що вам Гітлер збудує Україну чи Козацію?"

На других знову зборах у Празі, скликаних т. зв. "Євразійцями", був головним референтом наш таки землячок з Чернігівщини, П. Савицький, котрий на превелике диво є лектором української мови в німецькій університеті в Празі. Він дуже тишався, що тепер у всіх школах українських, білоруських, грузинських, вірменських, татарських і т. д., примушують учитись "русською язика", так, що фактично "русская культура" знову стоїть у Советах на першій місці.

І це є продовженням "русскої" державности.

Тепер советська влада енергійно переводить зближення української культури до "русскої". Про це свідчить і такий факт, що тепер друкується на Великій Україні далеко більше російських книжок ніж українських.

Цьому самоотверженому "малороссу" Савицькому відповіли гостро такі справжні "Росси" — Малахов та донецький козак Кохановський.

Перший з них заявив, що нема чого дуже тишитися, що на В. Україні аж 50 процентів книжок виходять російською мовою. Кожний народ має право видавати на своїй території всі 100 процентів книжок своєю мовою. Зрозуміла річ, що такий російський шовінізм мусить викликати сепаратизм. (І викликає. — І. Н.)

Козак Кохановський заявив, що царський режим гнав при мусом народ, щоби боронив "родину" — але — і тому програв. Так само пожене, поженений народ у бій і советська влада і тому годі числити на її побіду.

Як царський так і совет-

ський режим є вже в самій своїй істоті "пораженцьким" — то є: мусить понести поразку.

Очевидна річ, що такі смілі промови не подобалися зборам, з котрих більшість уже і до "возвращенства" готова, коби лиш большевики не були скупі в роздаванню добре платних посад.

На щастя ті чорносотенні "возвращенці" (поворотці) не мають дуже великої охоти "возвращатися". Вони видають навіть за большевицькі гроші і на дуже добрі і дорогі папери свій орган та воліють сидіти за ґрасцією, заїдаючи французькі та чеські присмаки. А зрештою "пораженцям" у Празі не дуже певно живеться, бо відколи Чехи зніхалися з большевиками — починає чеська влада добиратись до шкіри російських емігрантів, протиних Советам. Недавно тому арештувала вона іду пачку російських "пораженців" і лиш заходить тепер таке питання: чи видасть вона їх большевикам в цілі поставлення їх "под стенку" — чи ні?

(Кінець)

Подав Іван Н.

ЧОМУ ЛЬВІВ?

(З нагоди львівської кривавої демонстрації).

У Львові впали стріли... Є численні жертви і великі матеріальні шкоди. Чому саме у Львові розігралися ці події в небувалій досі величині й формі? Чому саме на терені Східної Галичини справа безробіття виступала в такій яскравій формі? Чи дійсно безробіття у Львові є жахливіше, як положення першого-ліпшого села, хочаб Яворівщини, про Полісся вже не згадуючи? Відповіді на такі і їм подібні питання принесиб — безперечно — сумні картини з життя безробітних, але вони не видержали би порівняння з тим тяжким станом, у якому знаходилася рік тому Яврівщина, чи тепер Полісся, в якому знаходяться рік-річно українські малоземельні селяни на переднівку. І саме те каже нам, що величина львівського події не виринула з чисто господарських причин, але була наслідком політичних махінацій, які вибрали Львів, осередок українського zorganizованого життя, за основу своїх операцій.

Чому саме Львів? — Український націоналізм проголосив Москва, найбільшою "небезпекою" на советській Україні. Знищити цей націоналізм не можна навіть вигубленням мільонів, як довго позакордонна советської України бється українське серце, як довго джерело цього націоналізму у Східній Галичині не висохло. Підкаристь до цього джерела, затруті його іду анархії, штовхнути українського селянина проти своєю брата, інтелігента, відорвати українського робітника від національного табору і запрягти до своєю "міжнародного" ридвану — оце ціль Комінтерну. Тільки розторощивши український націоналізм усюди поза кордонами ССРР, може Москва безпечно володіти над своєю тюрмою народів. — Заворушеннями в Кракові певно не цікавидись українці, Придніпрянщини, але події у Львові в насвітленню Постишева чи котрогобудь малорос-комісаря є дуже вигідним агітаційним засобом проти "найбільшої небезпеки". — Мовляв: Бачите, що там діється! Ба що більше. Штовхаючи теж українських безробітних на скоростріли, вожакі з "народного фронту" хочуть перед українським селом заманіфестуватися як "правдиві приятелі працюючих", які — мовляв — ідуть в огонь. Хто був наочним свідком цих подій, бачив, як ці

"гершти" давали збоку знаки і в хвилі зудару щезали. На бруку лишилися ті, які сталися зняряддям у руках вожаків. А при цьому воюється теж "з польським фашизмом", чи пак Польщею за те, що не хоче волочитися за політикою французьких Еріотів та Блюмів, які донедавна були ворагами "працюючих мас", але які тепер є найбільшими приятелями, бо скачуть під музику московської балалайки. Так чужими руками, чи пак головами, можна відразу одним стрільб стріляти до двох заяців. Ніби хитра штука, але загрубими нитками шита та сітка.

Свідомий українець, селянин, чи робітник, не сміє дати зловитись на ту сітку. Він мусить і буде тямити — а розстріли українського селянства та робітництва на советській Україні наглядно показали йому, — що його доля є тісно зв'язана з долею його нації. Його місце не у підюджений юрбі міжнародної сахлами, яка під московську дудку наслідувала еспанську керенщину — до перекидання трамваїв та нищення вивісок, а в Україні, але його місце в українських національних організаціях. Натомісь наші політичні організації повинні більше зацікавитися робітництвом — замість партійних поррахунків — а тоді безперечно український робітник не потягнеться за жидівським агітатором з "народного, чи людового фронту".

Вкінці радимо кожному українцеві застановитися над відозвами, польських організацій до відозви евідції та "послания" єпископів включно.

Всюди "кресове" місто Львів стоїть як пригядка 1918 року. Правду кажучи, не знаємо, що ма пернік до вятрака, що спільного має 1918 рік з подіями 16-го квітня 1936 р., що спільного має настроюване замирювання духовних достойників з пригядкою війни з 1918 р. Про сей ребус з 1918 р. — колись іше напишемо.

Сьогодні тільки скажемо, що українське селянство та робітництво не сміє улягати провокаціям та стати зняряддям чужої політики та понасти між млянські колеса історії. З народами, що падали під колеса, історія ніколи не числяться. — ("Наш Прапор").

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ти вибіг пес і зачав гавкати. — Ставайте під хатою біля вікон і дверей.

"Козаки обставили хату, а Пасічниченко застукав до вікна.

Тихо. Пасічниченко застукав ще раз — голосніше. В хаті хтось порушився, далось чути якесь бурмотіння і хрипкий кашель.

— Хто там?

— Виходить, дядьку!

За хвилину на порозі хати показалася темна постать.

— Ви хто такі? — питає.

— Свої, українці... Тільки тихо будьте, дядьку... Багато їх у селі?

— А досить...

— А у вас?

— Є також... Два в хаті, решта в клуні... А онде на возах їхні скоростріли.

— Ідть у хату, дядьку.

Пасічниченко зібрав скоренько своїх і поспішно зачав їм шептати поручення.

— Пиріг і Лакаренко — беріть скоростріли. Гатіть на сполох. Савченко й Смирний — ручні гранати... Галба зі мною...

— Хлопці, заметушилися. За хвилину оця узброєна громада стала біля своєюго команданта, що впер очі в п'ятому, як орел — і чекала приказу.

Пасічниченко з грикотом

отворив двері і ввійшов у хату. Два заспані червоноармійці протерли очі — й так і застигли. Два вистрели нагана післяли їх на той світ.

— На двір! — закричав не своїм голосом Пасічниченко.

На відгосок стрілів вискочили з клуні кілька червоних. Тепер заторохотів скоростріл. Це справлявся Пиріг.

В селі піднявся аларм. Забахали стріли. Пасічниченко кинувся до найближчої хати і крикнув на весь голос:

— Сотня — за мною!

Гук потряс повітрям — це Савченко й Смирний кинули на один раз ручні гранати.

— Козаки! Слава Україні!

— реве Пилипченко.

— Слава! Слава! — відгукують козаки, скільки сил. Хочуть удавати, що їх є велика сила.

Торохотять два скоростріли. Гукають гранати — пальба зчинилася, що крий Боже!

— Праве крило в село! — кричить Пасічниченко.

Москалі й китайці біжать у поле. Як хто спав, так біжить. Зброя, обоз і весь свій виряд полипають на місцях.

А скоростріли чешуть по темних постатях, що зноивають тут і там. Зойк, крики ранених, прокляти.

Пасічниченко і його козаки не спочивають. В паніці, що

опанувала москалів, ніхто навіть не відстрілюється. Віткають, як заяці.

За пів години — Пасічниченко казав штихти вогонь. Село порожне. Він і його козаки спочені, змучені на смерть — кидаються на вогу землю, щоби на хвилину відпочити.

"Нагло тупіть кількадесяткох коней підняв їх в одну мить на ноги. Пасічниченко пригладється й знає — чорні шапки зі шликами. Запорожці!

Це сотник, зачувши пальбу, вівав у село. Але вже не було що робити. Вистарчило поставити стійку й розташуватися.

Пасічниченко зголосився до сотника. Зі зворушення він не міг нічого говорити.

— Десятнику — ви заступили на ордер! Гратуюлю вам.

Десятник Пасічниченко стояв, а його очі горіли як грань.

— Україна дасть мені ордер — прощептав і сів важко змучений.

Наші діти.

— Івасю, уважай, чи нема в твоїм яблуку хробака: бо можеш його легко зісти.

Івась: Е, най там собі хробак сам уважає, щоби я його не зів.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

СПРАВДІ НЕМОЖЛИВА РІЧ?

Один з передових журналістів Герста передбачає поважні наслідки для Франції від лівого характеру її керуючих партій у теперішню пору.

Він думає, що соціалістичний уряд може захотіти забрати на державу приватну власність французьких земельних посідачів, а тоді „може стати неможливою річ: можливо навіть, що французькі консерватисти покличуть Гітлера, щоб охороняв Францію перед советизмом“.

Чи це справді таке неможливе? Кликання чужих в історії звичайна річ. На старій Русі кликали варягів, на новочасній Україні кликали німців. У Росії правили німецькі роди. В Польщі королі були з литовського, саського й мадярського роду. В Англії ще й нині править німецький рід.

НЕВАЖНА СПРАВА?

Всі просто газети, від Герстових напрова до найкращіших наліво, одногослоно висказуються з одушевленням про нову фільму „Фюрі“, що звертається проти американських самосудів (лічків).

Всі фільмові критики не мають просто досить слів похвали для цієї фільми. Фільмовий критик „Нью Йорк Таймсу“ каже, чому саме він уважає цю фільму такою доброю. Він каже, що голівудські фільмові підприємства рідко коли займаються важними суспільними справами. Цим разом одначе фільма зайнялася важним суспільним питанням.

Це може викликати здивування: неже справа лічків важна суспільна справа? Згаданий критик каже, що лічків відповідає за вбивство понад 6,000 осіб за останніх 49 літ.

СМІЛИВИЙ БОРЕЦЬ.

Всі ми знаємо славу американську історію, повну героїських учинків. Неодному американцеві робиться нині жаль, що американське життя стало так буденне, що воно не дає ніякої нагоди показати своє героїство.

Отже цю думку тепер звали тексаский конгресмен Морі Мейверік, котрий одноручно веде далі героїську боротьбу за визволення американської суспільності від загрозливої їй тиранії. Він визнає всіх свободолюбних американців почувитися з ним у цій славі боротьбі за горожанську свободу. Він кличе всіх приступити в члени його організації, що називається „А.Р.Т.Н.О.Е.“

Є це перші букви слів у назві, що в цілій своїй повній величчю звучить: „Асоціація фор де Превеншенс оф Тейкінг Гетс Офф ін Елевейторс“, бо головна програма цієї свободолюбної організації виступає проти знання капелюхів у ліфтах.

Могло би комуся здаватися, що це маловажна справа, чи ви здіймете свій капелюх в елевейторі, чи не здіймете. Та конгресмен Морі Мейверік знає краще: здійснення може не таке небезпечне, але як усі здійснюють, то це вже небезпечне для свободи, бо заводять регістрацію і може скінчитися фашизмом.

Досі свободолюбні американці в ліфтах здіймали капелюхи, як побачили гарну дівчину. Здіймаючи капелюх, чоловік немовби топив леді між собою й дівчиною. Бідний він і не знав, що цим він ловить свою свободу та ставить крок на дорозі до деспотизму. Добре, що конгресмен з Тексасу нам сказав. Від нині, як котрий американець забудеться і здійме капелюх у ліфті, то най удасть, що він хелів тільки поправити собі волосся, та най наложити капелюх назад на голову.

В цей спосіб утратимо, що

права, нагоду говорити з дівчатками, але зате не втратимо свободи.

КЛОПОТЛИВИЙ ЛІФТ.

Як я говорю тут про „ліфт“, то не один читач певно підняв брови, почіхався в голову й сказав: „Про що таке він говорить?“

Отже слово „ліфт“ прийняте в нашу мову англійське слово. Воно означає підйому, або клітку, в якій люди підіймаються на вищі поверхи. В Америці це слово робить нам подвійні клопоти: Раз, ми в Америці знаємо, що „ліфт“ вимовляється не „ліфт“, але „ліфт“. Подруге, американці називають „ліфт“, „елевейтор“.

Отже й маєте клопіт українського журналіста в Америці: хотів би він написати про таку клітку, що нею їдється на вищі поверхи, так, щоб його зрозуміли читачі і тут і в ріднім краю. Та українська мова не придумала ще свого спеціального слова, бо на Україні люди на вищі поверхи підіймаються звичайно своїми ногами. Стривайтеся поза границю з кліткою до піднімання, українці звичайно називали її чужими словами. В цей спосіб прийшло до нас слово „ліфт“. Ось так український журналіст уживає слова „ліфт“, коли хоче, щоб його зрозуміли. Та що має робити журналіст в Америці?

Чи закнутити й „ліфт“ і „елевейтор“ та придумати своє слово, якого читачі може не зрозуміють?

Чи вживати англійського слова, ризикуючи, що його не зрозуміють читачі в Америці? Чи вжити американського слова, ризикуючи, що його не зрозуміють читачі в Європі, де вони можуть його навіть помішати зо зсином на збіжжя? Чи вживати оба чужі слова, одно в тексті, а друге для пояснення в дужках, вставляючися в цей спосіб на закид, що запаскуджує свою рідну мову, бо на одно поняття заводять аж два чужі слова?

КЛОПІТ АНГЛІЙЦІВ І АМЕРИКАНЦІВ.

Такі мовні клопоти мають не тільки українці. Як уже можна бачити хочби з того, що та сама річ називається в Англії „ліфт“, а в Америці „елевейтор“, англійці збаламутились, слухаючи американця про „елевейтор“, а американець баламутився, слухаючи про „ліфт“. А вже вони кажуть, що англо-саксонський світ має одну мову, а тут така проста й звичайна в Англії й Америці річ називається в кожній країні інакше.

Останніми часами цей клопіт показував вигляди на поладження, коли американська мова почала сильно тягнути за собою англійську мову, коли в Англії почали вже приймати загально американські слова. Під впливом американських звукових фільм та радіо англійці почали привикати, що „ліфт“ називається „елевейтор“. Та тут виступають мовознавці й сиплють собі попіл на голову з приводу смерті слова „ліфт“. Наприклад, Г. Менкен дуже жалує, що замість такого простого, короткого й родовитого англо-саксонського слова почали вживати це грубе, довге, штучно зроблене слово „елевейтор“.

От і маеш: куди не повернути, все латками догори.

„ЛІФТ“ ЯК ВІДКРИВЕЦЬ.

Цей „ліфт“ справляє не тільки клопоти свободолюбним конгресменам з Тексасу та людям, що вживають мови для виконання своєї професії, але й провідникам та бесідникам.

В одній американській організації виступав бесідник з промовою проти всякої нерівності полів, рас і народів.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ШКАГО, ІЛЛ.

„Українське Весілля“.

„Українське Весілля“ укладу д-ра Л. Цегельського відбулося дня 31 м. м. в галі школи ім. Шопена при сприятливій погоді та середню вдоволяючій участі місцевої громади.

Зміст та техніка вистави відомі. Загально зазримімо лише те, що вистава „У. В.“ у наших містах була поставлена яких п'ятдесят процентів слабше ніж у Нью Йорку або Філадельфії. Особливо некорисно вражала недостача сценерії, а теж, ніде правди діти, і сама гра нашвидко та пригідно склеєної сценічної драматургії, зложеної із краших аматорських сил Дітройту і Шкаго.

А проте — скільки то безцінних мистецьких скарбів розсипала між нами ця невеличка, наскрізь аматорська й слабо вишколена, а однак в суті річі високо артистична, та часами вулканічно динамічна група гарячих ентузіастів, зведених до купи умілою та енергійною рукою своєї талановитого режисера! Та і скільки то високо артистичної насолоди дала вона нам у цій пригноблючій сумовитій та обдергій Шопенівській сальці, так добре відомій усій нашій химерній українській громаді в Шкаго.

Кажуть про нас, що ми, українці, вроджені артисти. Нема в цьому ніякого перебільшення. Свідчить про це уся наша висока, пребгата, старинна та своєрідна національна культура, що так і мерехтить самоцітними красками іменно на всіх ділянках нашої мистецької творчості.

Коли австрійський цар Франц Йосиф загостив уперше до Галичини літ тому вісімдесят з гаком, польські магнати бавили його між іншим — українським весіллям, виставленим родимими аматорами під голим небом. На жаль — ми були тоді (і пізніше) за вбогі, щоб розвинути на сцені все те безконечне багатство — обрядове, церемоніальне, пісенне, музичне, танкове та костюмове, що так перлилося та через верх переливається у цьому нашому найкращому та найважливішому народньому РАБАТІ-І, яким без сумніву являється наше рідне, українське весілля.

Своїм корінням сягає воно бездонних та безвісних глибин доісторичного життя нашого народу. Воно заховувалося зі стереотипною точністю та набожною вірністю і на загороді заможного українського кмета, і на дворі українського князя, і в теремах великих та удільних володарів великої української землі. Привагдні згадки про його чарівну красу та чудовомудру й кришталю прозору символіку стрічаємо вже у наших найдавніших літописах. Його незрівняний чар подивляє культурний француз, що гостив на Україні коротко перед вибухом Хмельниччини (читай Болляна „Дескрипшн“, видання Руенського, 1660 р., стр. 63 і далі). Захоплюється

Відчит відбувався на одному з вищих поверхів і до відчитової сали треба було йти „ліфтом“. Учасники-віча, що йшли з прелегентом, завважали, що прелегент у „ліфті“ зняв капелюх. Він видно зняв його був на те, щоб показати своє поважання для жінки. В „ліфті“ була лиш одна жінка: це дівчина, що правила „ліфтом“. Ті, що це бачили, гучно оплескували прелегентові слова в обороні рівності. Коли вони по відчиті зіжджали „ліфтом“, прелегент капелюха не зняв, хоч „ліфтом“ правила жінка чорна муричка. Кажуть, що слухачі відчиту, що були в „ліфті“, чогось чули стид.

ним учений А. Голембювський 1833 р. та Вацлав Залеський теж 1833 р.

1835 р. наш учений Йосиф Левицький видає своє славне „Руское Весіле“, а чотири роки пізніше (1839) Жегота Павлі теж дає нам опис українського весілля у своїх „Песнях Люду Руского в Галиції“ (т. I, стор. 61—129).

Опис українського весілля, захованого нашими людьми над Збручем, подав о. Ігнатій Галька 1860 р. Описів українського весілля, захованого нашими людьми на Поділля, Волині, Київщині, Слобідщині, Донщині та Кубанщині, маємо теж доволі. Та вже, як сказано, вивести наше весілля у його есенціальних частях на сцені, не було у нас сили. За ту важливу мистецьку спробу взявся шойно д-р Л. Цегельський — на американській еміграції.

Кажемо „спробою“, бо нічим іншим як „спробою“ і позістане раз на все всяка сценічна вистава нашого чудового весілля — ктоб і не поривався на цей справді танцювний подвиг.

„Спробу“ д-ра Цегельського треба зачислити до наших цінних артистичних досягнень на американському континенті. Адже так добре вперше пощастило д. Цегельському зафіксувати а одній цілості всю пребгату гаму наших найвишніших національних вортостей: словесних, поетичних, обрядових, пісенних, музикальних, танкових та костюмових — досягнення, яке не зійде вже з нашої сцени ніколи.

Було би гріхом „критикувати“ д-ра Л. Цегельського за усі „вольні і невольні“ недомогання вистави „Українське Весілля“ у нашому місті. Навпаки — ми шире вдячні, що завдяки його невсипучим заходам — ми побачили на коротку хвилину золотий обрій рідного неба, що не односторонньо з нас золотило душу, коли і нам самим вродливі свахи „ладкалі“ — там далеко — у рідному краю:

Зіступи, Божоньку, з неба, Тепер же Тя нам треба. Зачни нам весіллячко, На наше подвірайко, Тихое, веселое, Аби було щасливое!

Багацько із того „золотого проміння“ запало й у душу нашого молодого покоління. Стараймося всіми нашими силами, щоб того рідного золотого проміння западало якнайбільше у молодечі серця та душі наших діточок — іменно в Америці. А з другого боку — не допустім за всяку ціну, щоби те божественне проміння вливали у наше молоде покоління... чужинські промисловці...

„Українське Весілля“ укладу д-ра Л. Цегельського це лише перша спроба успішного здійснення цієї найвишньої перлини нашого фантастичного багатого фольклору... За нею зявиться скоро певно друга, і третя... на якій хтось зробіть собі не лише безсмертне ім'я, але і гроші...

Годі нам тут виводити наші подрібні технічні завваги. Промислюємо лише пана молодого, якого лицарську стать можна тільки подивити, удраматизувати розлуку з милою прикінці першої відслони — з одного боку палким схвильованям, викликаним самою розлукою, а з другого боку — зазивом Вітчизни. Палкий погляд в сторону милої і блискучий вихід з кімнати з окликом „хай живе Україна!“ аж просяться у таких високо драматичних моментах. Ефект на глядачів буде потрясаючий.

Місцева українська інтелігенція явилася на виставі майже в комплекті. Глибоке враження зробила привабливість старенького, поперх вісімдесятилітнього, о. каноніка Миколи Сіменовича, що ради „Весілля“ відложив своє лікування у шпиталі до наступного тижня...

З чужинських гостей явилася ексц. п. Чопіс, грецький консуль, князь Ласкарі та п. Пандалеон, визначні члени місцевої грецької колонії та гості Української Академії Наук Америки, репрезентованої д-ром Ол. Сушком та о. д-ром О. Ковальським.

ПЛАВБА ПРИ МІСЯЧНІМ СЯЙВІ (MOONLIGHT SAIL)

ЗАХОДАМИ

РЕГУЛЯРНОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО КЛЮБУ ПЕРШОЇ ВАРДИ

В ДЖЕРЗІ СІТІ.

ГОРІ РІКОЮ ГУДСОН НА ПАРОПЛАВІ

„АМЕРІКАНА“

В ЧЕТВЕР ВЕЧЕРОМ, 11. ЧЕРВНЯ 1936

(THURSDAY, JUNE 11, 1936)

ТАНЦІ НА ПОКЛАДІ ПАРОПЛАВА.

ДОХІД НА ДОБРОДИНІ ЦІЛИ

КОРАБЕЛЬ ВІДПЛИВАЄ ТОЧНО В 8-МІЙ ГОДИНІ ВВЕЧІР З ПРИЧАЛУ Б (PIER B), НА КІНЦІ ВУЛИЦІ ЙОРК, ДЖЕРЗІ СІТІ.

WILLIAM J. MCGOVERN, ГОЛОВА

TIKET \$1.00

ІДИМО ЧИ ДОШ, ЧИ ПОГОДА.

ля“ відложив своє лікування у шпиталі до наступного тижня...

З чужинських гостей явилася ексц. п. Чопіс, грецький консуль, князь Ласкарі та п. Пандалеон, визначні члени місцевої грецької колонії та гості Української Академії Наук Америки, репрезентованої д-ром Ол. Сушком та о. д-ром О. Ковальським.

Наші грецькі гості зазриміли та подивляли велику подібність нашого весільного обряду до грецького, а особливо звернули увагу на наш аркан, що подібний до грецького „кола“. Як відомо, „кола“ є теж чільним національним танком полудневих слов'ян. Нема сумніву, що „кола“ є спільним культурним скарбом усіх слов'ян та греків, що виріс та розвинувся у правітчині усіх арійців, якою була наша доісторична Україна.

Гість.

ВЖЕ ВИКІНЧЕНО

всі приготування до Річної Плавби при Місячній Сяйві Першої Варди Регулярної Демократичної Організації в Джерзі Сіті, що відбудеться в четвер ввечером, 11-го червня, на покладі пароплава „Амерікана“, який виїде за кінця вулиці Йорк, Джерзі Сіті, точно в 8-мій годині ввечір, без огляду на те, чи буде дощ, чи погода. Сподіваються великої юрби і здогадуються, що в тій прогульці візьмуть участь багато місських і повітових урядовців.

Комітети, під проводом комішенера Вільяма Дж. МакГоверна, демократичного провідника Варди, напрацювалися чимало, щоб тій плавбі забезпечити успіх. Ось ті комітети:

КОМІТЕТ ПРИНЯТТЯ І ПРИГОТУВАННЯ: Charles A. M. Borkhalm, Chairman; Thomas O'Rourke, Vice-Chairman; Mrs. Ellen Donelen, Vice-Chairman; Mrs. Theresa Liszewski, John Chunks, Mrs. Marie Chislock, William Lynch, Mrs. Helen Domanski, Charles Specht, Mrs. Mary Cohanlan, James Fay, Mrs. Mary Green, William Welsh, Mrs. Nellie Choizez, Henry Hunter, Mrs. Catherine Reed, Stanley Kiebas, Miss Catherine Barth, Frank Waltz, Mrs. Alexandria Skozypiec.

КОМІТЕТ ТИКЕТОВИЙ: Louis W. Jacobs, Chairman; William Stevens, Vice-Chairman; Commissioner McGovern, Harry Jewusiak, Edward J. Flynn, Terence J. Linski, Meyer Rosenberg, Joseph Wissnor, James Gleason, Herman Hilsenroth, Edward Welsh, John S. Burke, Leon Wiszewski, Frank Sadiak, Peter Catangaw, Charles Mielcgariski.

КОМІТЕТ КОРАБЕЛЬНИЙ: William Connallon, Chairman; William Sheridan, Vice-Chairman; John McCurt, T. Linski, P. Ryan, J. Gillen, Fred Balbian, Edward Katunski, J. McComb, J. Welsh, Andrew Murray, Thomas O'Hare, Martin Jeffers, James Livingston, George Horan, Charles Donelen, Mark Burke, Frank Dyckman, Michael Pawanda, William Sadiak.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ШКАГО, ІЛЛ. Тов. Ім. Т. Шевченка, від 15-го червня в год 7-мих ввечір. Подібною чиною, щоб сполучити партію на зборах. Хто не заплатив на збори, буде суспендований. Така уавага привасти своїх членів. І записати їх до У. Н. Союзу. — С. Зориченко, пресд.; П. Брідж, лш. секр.; С. Демшин, рек. секретар.

НОВИНА! КЛІВЛЕНД, ОГАЙО, І ОКОЛИЦЯ! НОВИНА! ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. АПП. ПЕТРА І ПАВЛА

—:—: влаштується —:—:—

„УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ“

В СУБОТУ, 13 І В НЕДІЛЮ, 14 ЧЕРВНЯ (JUNE) 1936 РОКУ

СТАРОКРАЄВІ ПІСНІ, ОБИЧАЇ, КОСТЮМИ, ТАНЦІ І МУЗИКА!

Прийдіть побачити: молодих, сватів, батьків, друзів, дружок і інші характери, виведені тут на сцені в Америці, як це в краю було...

В весілля бере участь поперх сорок осіб. Тому всі, як один, до: УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 2253 WEST 14th STREET, CLEVELAND, OHIO Початок в годині 7:30 ввечір в суботу і в неділю.

УВАГА! БЕРВІК, ПА., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1936 РОКУ

—:—:— буде відігране —:—:—

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

в 10-тьох картинах, укладу Л. Цегельського

В МАДЯРСЬКІЙ ГАЛІ (FREASE AVENUE).

Початок в годині 6:30 ввечір.

Родимці! Коли хочете побачити старокраєві весільні звичаї і танці, прекрасні костюми і сільські музики, то не пропустіть нагоди, а приходіть численно, пригадаєте собі старий край і забавитесь.

Весілля відіграє Бервіцька Трупа укр. кат. церкви під проводом Теодора Мотичака, і при допомозі о. Я. П. Скоцького.

ПОЗІР! ПРОВІДЕНС, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ПЕРШИЙ СЕЗОНОВИЙ ПІКНІК

—:—:— влаштує —:—:—

ПРОВІДЕНСЬКА ЦЕРКОВНА ГРОМАДА

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1936 РОКУ

на фармі громадянина Івана Леха в Кромптон, Вест Вормик, Р. Ай.

Комітет запрошує щиро всі Товариства, Сестрицтва, Горожанські Клуби і всіх щирих українців зстейтв Ровд Айленд і Масачусетс до численної участі. Місце всім знає. Добірна музика. За гарну забаву ручить Комітет.

Приходіть всі розвеселитись і відіткнути на свіжій воздуці. — Комітет.

БІЛЬ ЗУБІВ.

— Ах, який ти бідний з тими зубами! Та я знаю такий корінь, як його взяти на руку, то зуб уже не болить!

— Не говори дурниць! — Це не є ніякі дурниці — я маю на думці корінь зуба.

— Знаєте, пані Шпарлюкова, я вже не тримаю кукарки! Не уявляєте собі скільки то на харчах можна заощадити, коли самому варити!

— Якжеж це? — Та мій чоловік не їсть уже й половину стільки, як давніше, відколи я сама стала варити!

СМЕРТЬ ПОЛКОВНИКА ЧЕРНИЦА

Кінець січня 1919 р. Большевицька навала налягла на Київ і тисне його з усіх боків. Полк Павло Черниця з 2-гим Чорноморським полком стоїть вісім верстов від міста Сквирі, готовий до бою. Ранком 23-го січня полковникові зголошують, що до нього прийшла большевицька делегация у важній справі.

— Впровадити. Аджутант полковника і два козаки приваляють двоє червоноармійців. Один із них москаль, другий жид. Пізнати це їм його кучерявий чуприні й закривлені носі. Полковник Черниця глянув на них цікаво й спитав: — Що скажете? — Ми в делегации, Наша армія окумує Київ з усіх боків. Вам не остане нічого іншого, як піддатись. Але ми не хочемо бачити вас нашим полоненим; ми пропонуємо вам перейти на наш бік. В ім'я незалежної радянської України, полковнику, надумайтесь...

— Випроводьте їх — кинув коротко полк Черниця, а коли вони вийшли; він ударив кулаком об стід і просичав: — До чого дійшло... Потім велів закликати старшин свого полку й так сказав до них: — Перед хвилиною мені пропонували ганебну річ. Нинішній день — 23. січня 1919 р. лишився у мойому житті незатертою плямою, якби його не змити... Панове, робимо наступ на Сквиру...

Полковник сильно похвилюваний сів на крисло. Потім відвався: — Полк дехай буде готовий. Я сам поїду на розвідку. Полк нехай підіде під саме місто.

За хвилину полковник Черниця з чотирма козаками поспішав вперед. Ззаду витягнувся довгою лавою 2-гий Чорноморський полк. Підхавши під місто, кіннотники зсіли з коней і стали дождити свого полковника.

Був пізній вечір. Полковник їде тепер обережно. Показуються перші муровані домики. За хвилину розвідка віхала на старий жидівський цвинтар, тут асіла з коней, а полковник отбур хустиною зіпріле чоло.

Тихо. Раптом у цю тишину вірвався дикий крик: зпоза жидівських могил показалися наїжені багнети червоноармійців.

— Здавайся! — заревів тут же над ухом якийсь москаль. Полковник Черниця глинув на своїх чотирьох хлопців. Так! — це по козацьки. Він відчув, що прийшла хвилинка, в якій він зітре нестерту пляму. Добув револьвер. Він був спокійний.

Його хлопці вмиг сховалися за гробами і біють, якби їх була ціла сотня. Зачалася пальба, така, що крий Боже. Але большевиків уже є цілий цвинтар. Вони дізуть вперед, наступають ззаду, з боків. Полковник зрозумів: тепер їде про те, щоб дорого продати своє життя.

Один його козак покотився, з його горла бухнула струя крові. Полковник вивіз з його рук кріс із багнетом і став увихати ним, як найсправжніший майстер. Перед ним купа ворожих трутів.

Москалі ревуть: — Живо беріть, с... сина!... Другий козак з розваленою головою вальється під камінь. Полковник оглянувся по своїх — два козаки борикаються з цілою навалою москалів. Молодий з них, Семен Чавун, в останній хвилині кличе: — Полковнику!... — і так застигає.

— Я тут! — кричить полковник Черниця. Він тепер сам. В одну мить витягає багнет і відбивається їстаканками сил. Перед його очима мигають озвірілі обличчя москалів. Важкий удар у голову повалоє його на коліна...

Вкінці полк, що був лід містом, почув стрілявину і догадався, що там скоїлося щось недобре.

Козаки всідають на коні й гонять.

Вже туп-туп... Вже недалечко...

Віхали в місто. Нараз стріли затихли. Зловіща тишина. Чорноморці розвинулись до атаки:

— Добути, або дома не бути!... Слава! — закрикотіло й понеслися чвадом по Сквирі.

Почалася безпощадна боротьба. На життя й смерть. Очайдушні чорноморці ввірвалися у вулиці і нестримним гоном наперли ворога, який у метушні почав утікати.

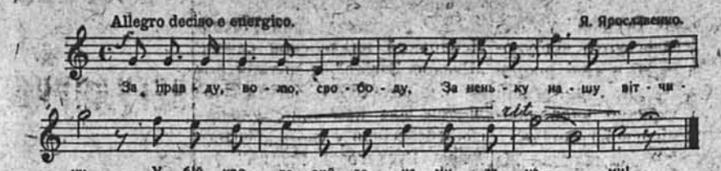
Сквира була занята, ворог розбитий.

Та на жидівському цвинтарі залишився полк Черниця й чотири козаки. Вони були порубані, посічені...

ДАРОМ ВИШЛЕМО ДОМОМУ АРЕЛДК (Hampire) Кримськво го Чаю з найліпшого гірського зліда на неомоганна молудка, кишок, бе чінки і нирок. Пришліть свій і Вашу знакомий адрес до: UKRAINIAN BAZAAR, 97 Avenue A., New York, N. Y.

Д-Р ЮРІЯ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР 321 E. 18th STREET, Between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 5-2416. Урадові години: рано від 10 до 12, вечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.

201 НАЙПОПУЛЯРНІШИХ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ, ЗІБРАНИХ В ОДНІЙ ТАРНО ОПРАВЛЕНІЙ КНИЖЦІ.

Всюди і при кожній нагоді, вдома, в товаристві, в клубі, в школі, на концертах і при всяких виступах грайте й співайте ті зібрані й видрукувані у цій книжці пісні.

Ціна лише \$2.00, себто одного цента за одну пісню. Замовляйте сьогодні у книгарні „Свободи“: „СВОБОДА“ 81-83 GRAND ST. (P. O. BOX 346), JERSEY CITY, N. J.

ЗБОРИ ВІДПІВ У. Н. СОЮЗА

ТОНІДО, О. Бр. св. О. Николая, від. 187, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — М. Білявський, пресид.; Д. Механич, секрет.; І. Кулаватич, секрет.

ШКАГО, ІЛД. Бр. св. Петра і Павла, від. 220, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

ДІТРОТ, МІШ. Тов. У. Н. Союз, від. 292, подає до відомості всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

РОЧЕСТЕР, Н. В. Сестр. Рोजа. Пресид. повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. У. Н. Союз, від. 375, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЕСТЕР, ПА. Повідомляємо членів цієї організації, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

ПІЛМЕРТОН, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 399, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

МЕНІЛ, Р. АЙ. Тов. У. Н. Союз, від. 181, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. Д. Тов. У. Н. Союз, від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. П. Від. 204, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

КІЛФОН, Н. Д. Тов. Українська Спів. від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. Мир, від. 324, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Повідомляємо всіх членів Бр. св. Василія, від. 336, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

БРУКЛІН, Н. П. Тов. Запорозька Спів. від. 325, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

БРУКЛІН, Н. П. Тов. Запорозька Спів. від. 325, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

БРУКЛІН, Н. П. Тов. Запорозька Спів. від. 325, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

БРУКЛІН, Н. П. Тов. Запорозька Спів. від. 325, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

БРУКЛІН, Н. П. Тов. Запорозька Спів. від. 325, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

БРУКЛІН, Н. П. Тов. Запорозька Спів. від. 325, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

НЮ ЙОРК, Н. П. Тов. „Зоря“, від. 69, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

СТ. ДЖОЗЕ, МО. Тов. Запорозька Спів. від. 325, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

КІЛФОН, О. Повідомляємо всіх членів Тов. Соція, від. 336, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

ЛІНДЕН, Н. Д. Тов. Ім. Івана Франка, від. 385, повідомляє всіх своїх членів, що пірничі збори відбуваються в суботу, 13 червня, в годині 7-ї вечір, в галі парохіальній при Кінтворт вул. На збори кожен член повинен прийти з грошима, бо маємо важні справи до погодження. Це рахуємо намісники членів, що домагаються, щоб прийшли на збори кожен член заплатити 50 ц. урядку, а урядку по 1 дол. — Василь Саган, пресид.; Петро Жовнірчук, секрет.; Григорій Гарисин, секрет.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА ОДВУ В СПРАВІ ПОМОЧІ ПОВЕНЯМ.

Як тільки почали доходити до нас вісті про страшний повінь, що навістила деякі українські громади в Америці, Червоний Хрест ОДВУ зараз звівся до праці та повів акцію, щоб допомогти тим, що найбільше потерпіли від цієї повені. Праця полягала в збірранні однієї та грошей. В тій справі видано окрему відозву, на яку ждає громадсьтво відгукнулося ширю та щедру.

Гроші дати виплинулі від отсих громадян та організацій. Нью Йорк: по \$3: М. А. Кирдия, Т. Гуляк, С. Угорчак (Бруклін). По \$2: Стефанів, Полішук, В. Юськів. По \$1: М. Ківицький, Я. Шигол, А. Маріок, М. Концерук, С. Андрушин, Мойсей Кардаш, Т. Петровська, В. Когут, „Сквер Діа Гросеря“, І. Волощук, Український Базар, Сурма Бук Ко, Л. Кантор, М. Федорчук, Вісола. По 50 ц.: А. Всякий, О. Тарнавський.

Українська Православна Громада, Пасейк, Н. Дж. — \$4. Червоний Хрест ОДВУ, Бріджпорт, Конн. \$4 і одяги; гроші дали, по \$2: Медвідь, по \$1: Філік і Качмар. Черв. Хрест ОДВУ, Пасейк, Н. Дж., одяги й \$11, від. 43 ОДВУ Бруклін — одяги й \$5. Разом \$59. Ті гроші вжито на видатки, получені з висійкою річей.

Одяги переслано до таких місцевостей: Відлінг, Джанстон, Мікісрак і Гартфорд. На цьому місці складаємо щирю подяку всім жертводавцям, а спеціально п. Я. Корнатві з Нью Йорку, який жертвував многовартісні речі на користь жертвам повені, як і п. Задоренькому за безкорисне оголошування наших комунікатів на радіо.

За Референтку Червоного Хреста: Аніа Гладун.

— Татусю, термометер упав. — Багато? — Ні, не багато, яких штовра метра, але розбився.

ПОЗІР! ФІЛАДЕЛЬФІЯЦІ ПОЗІР! ЗАХОДАМИ ІОСИФА МАЛЕНДЕВИЧА

ВІДБУДЕТЬСЯ

ВЕЛИКИЙ ЛІКНІК В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1936 РОКУ

НА ФАРМІ ІОСИФА МАЛЕНДЕВИЧА, SOUTH WESTVILLE GROVE, N. J., ON DELSEA DRIVE.

Початок пікніку 12:30 пополудні. ЗІДА БОСОМ ТАМ І НАЗАД І ВСТУП НА ПІКНІК 50 ЦНТ.

Вп. Громадари! Спішіть всі на цей пікнік. Часть доходу з нього призначено на докінчення гардеробу в галі Тов. Укр. Амер. Горожан. На пікніку буде виступ танцюристів з Філадельфії, а малі діти виконають акробатичні штуки і відтанцюють козака. Рівнож пригтовляється несподіванка для всіх.

Боси будуть чекати від години 12 до 2-го пополудні коло Каюбу, 847 Н. Френклін вул.; коло П. Нельсона, Френклін і Бранн вул.; коло П. Малендевича, 174 Лавер і 2-га вул.; коло Каюбу, 28-та і Бранн вул.; коло Каюбу на Майстайл, 2801 Ровен вулиця при 28-й і Лігав Енвеню, в годині 1:30 пополудні.

БЛИЗНЯТА ТАРЗАНА.

Іншим разом найменший рух, найменший шелест був би не проминув Тарзанових зміслів. Але тепер, коли він усю свою увагу скупчував, щоб віднайти сліди хлопців, він не заперимітив навіть патери, що підповзувала щораз ближче до нього. Можливо, що він був би почув її ніхом, бо мав добре вироблений змісл нюху, але вітер вів у протнавім напрямку.

На хвилю він зупинився і присів до землі, бо здавалося йому, що знайшов якийсь слід, що нагадував людську ногу. За ним спинилася патера. Ї всі мязи були готові до скоку. Вискаливши зуби, вона зводила наперед внутрішню боротьбу: її страх змарався з жадобю похлепати крові. Нарешті, немов зірвана з ланцюга, одним скоком вона опинилася на плечах Тарзана.

...В той час Док теж стояв віч на віч зі смертю. Зухваллий людод з цілої сили розмархувався, щоб дрючком розторхувати його дрючок. Але це заперимітив Діа і, скочивши до людодоа, одною рукою спинив дрючок, а другою з цілою силою зайхав йому по зубях. Це був тяжкий удар і ним міг би похвалитися не один професійний кулачник.

Людод наче мертва колода повалився на землю. Док повернувся на мить і побачив цілу ситуацію. Тепер хлопці інстинктовно притулились до себе, значючі, що пілі їх рятуюнок лежать у них самих. Діа, що стояли збоку, побачивши це, остовіли. Їх ніздря почали кровожадно роздуватися, а груди почали на